

sige, at alene den Omstændighed, at disse Forslag ere stillede af et enkelt Medlem af Udvalget og ikke have fundet Tilslutning af det øvrige Udvalg, jo gør, at jeg ikke mener, at der er Anledning for mig til paa det nuværende Tidspunkt at gaa nærmere ind paa dem. — Derimod skal jeg med Hensyn til det samme ærede Medlems Udtalelser om det Forslag, der er stillet under Nr. 83 om Tilskud til Undervisning af Lærere i kvindelig Husgering, gøre ham opmærksom paa, at det maaske nok er muligt, at jeg ikke udtalte mig den Gang, det ærede Medlem bragte Sagen frem ved den Lejlighed, han omtalte; men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at jeg ved en tidligere Lejlighed har udtalt min Sympati for denne Sag. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 93 og 94 skal jeg efter den Motivering, som Udvalgets Ordfører gav af Udvalgets Stilling til Sagen, tage disse Forslag tilbage og udtale det Haab, at man vil vise sig velvillig over for dette Forslag, naar det kommer frem igen til næste Aar. — Saa var der Forslaget under Nr. 103 om Forhøjelse af Honorarerne til de 3 Universitetsdocenter, jeg der har nævnt. Ja, der maa jeg sige til den ærede Ordfører for Udvalget, at saadan forstod jeg det rigtignok ikke i Fjor, at den Omstændighed, at jeg gik ind paa, at disse Docenter, som der her er Tale om, kom ind paa den Konto, som staaar til Ministeriets Raadighed, skulde sige det samme, som at de dermed for Fremtiden skulde give Afkald paa at faa andet Tillæg til deres Lønninger end det, Ministeren alene var i Stand til at give dem. Og jeg maa tilstaa, at var det blevet sagt mig med rene Ord, tror jeg ikke, at jeg var gaaet ind paa denne Ordning. Det blev ikke sagt mig under Udvalgets Forhandlinger, og jeg har unægtelig ikke forstaaet det saaledes. Naar der derefter blev talt om, at jeg jo havde 2,600 Kr. til min Raadighed, og at jeg kunde have fordelt dem mellem disse Docenter, maa jeg dertil svare, hvad den ærede Ordfører jo ogsaa erkendte, at det Beløb, som staaar til Ministerens Raadighed, staaar til Ministerens Raadighed, og det har han altsaa Lov til at anvende, som han finder det bedst stemmende med Videnskabens Tarv. Og der maa jeg mene, at saaledes som Forholdene ere, var der god Grund til at ansætte Dr. Østrup, som han blev ansat. De 600 Kr., der ere tilbage, staa til min Raadighed; jeg har ikke villet disponere over dem, og dermed er

jeg i Stand til at hjælpe en lille Smule paa en eller to af disse Docenter. Jeg beklager meget, at jeg ikke har kunnet faa Udvalget med til at støtte disse Mænd, thi 1,000 Kr. er en overmaade ringe Løn for en Docents Virksomhed. Jeg havde fra først af ønsket at stille Forslag om at give hver af disse Docenter et Tillæg af 1,000 Kr., og jeg forhandlede med Finansudvalget derom til 2den Behandling, men fandt ikke Tilslutning; og jeg indskrænkede mig derfor til at stille dette Ændringsforslag om 600 Kr. til hver af de tre, idet jeg saa vilde være i Stand til selv at hjælpe den fjerde. Men da heller ikke dette Forslag har kunnet faa Tilslutning i Udvalget, ønsker jeg selvfølgelig ikke, at det skal komme til Afstemning, og jeg tager det derfor tilbage. — Hvad Forslaget under Nr. 107 angaar, gør det mig ondt, at man ikke har villet gaa ind paa denne Bevilling, som her er foreslaaet; for der trænges virkelig i høj Grad til den, og jeg maa tilstaa, at jeg havde ment, at man lettere skulde faa den, naar man fordelte den paa 2 Aar. Dertil kommer, at denne Gymnastiklærerbolig nu skal overtages af en ny Mand, og saa mente jeg, at det kunde være naturligt, at man, naar han flyttede ind, gjorde hans Bolig i Stand, og saa vilde jeg til næste Aar være kommen med Forslag om at gøre den anden Bolig i Stand. Men naar den ærede Ordfører sagde, at naar den ene skulde hjælpes, skulde den anden ogsaa, saa forstaaer jeg det saaledes, at jeg til næste Aar kommer med Forslag om at gøre begge Boliger i Stand; de trænge i højeste Grad dertil. Men jeg tager altsaa nu ogsaa dette Forslag tilbage for i Aar.

Paa § 26 skal jeg først nævne Forslaget under Nr. 156, som allerede er omtalt, og som jeg altsaa vil tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for. — Saa er der Forslaget under Nr. 161. Jeg har haft Betænkelighed ved at gaa ind paa den Tanke, at vi skulde anvende 8,000 Kr. til Udgivelse af et saadant Værk paa Fransk. Jeg kan i Virkeligheden ikke tillægge det saa overmaade stor Betydning; men da det viser sig, at hele Udvalget ønsker, at Udgivelsen af et saadant Værk skal finde Sted her, ligesom det er sket i Norge og Sverige, skal jeg altsaa ikke modsætte mig det af Udvalget stillede Forslag, men tilraade at vedtage det. — De andre Forslag tror jeg ikke, der er nogen Uenighed om, og jeg skal derfor nøjes med disse Bemærkninger.